

af Salen, at dette Tankeeksperiment dog er ubehageligt for denne Side. Imidlertid, det, der er en Realitet i dette, er, at Lovforslaget ikke giver nogen som helst Sikkerhed for, at de paagældende Erhvervsorganisationer faar en Mand, af hvem de føler sig repræsenteret. Der skal finde en Forhandling Sted, men om man retter sig efter denne Forhandling, er et Spørgsmaal, der staar ganske aabent. Nu kunde man jo sige, at det er en Selvfølge, at naar der staar „Forhandling“, ligger deri ogsaa, at man skal tage Hensyn dertil. Men det kan man vanskeligt paastaa, naar man paa et andet Punkt i Forslaget ændrer Ordene „Forhandling med“ til „Tilslutning af“ et Rigsdagsudvalg, netop ud fra den Motivering, at det var nødvendigt at præcisere dette Rigsdagsudvalgs Indflydelse.

Endvidere bestemmes det, at de 3 oprindelig valgte Bestyrelsesmedlemmer fungerer som Forretningsudvalg. Men hvis nu disse 3 oprindelig valgte nedlægger deres Mandater, hvorledes gaar det saa? Det kunde meget vel tænkes, at de nedlagde deres Mandater, for disse 3 er jo valgt under ganske andre Forudsætninger; de er valgt til at løse en bestemt begrænset Opgave, som lader sig løse, og de sidder med Ansvaret for denne Løsning. Nu sker der her en fuldkommen Forrykkelse i dette, idet man laver en Bestyrelse paa 12 Medlemmer, som bl. a. skal bestemme, hvem der skal have Adgang til den direkte Valutahandel. Det kunde meget vel tænkes, hvad allerede det ærede Medlem Hr. N. Neergaard var inde paa, at dette vilde føre til en saadan Udvidelse af Kredsen af de berettigede, at de tre oprindelig valgte Medlemmer siger: under disse Forudsætninger mener vi ikke at kunne administrere den hele Ordning. Og hvorledes gaar det saa? Ja, herom indeholder Lovforslaget ikke noget. De oprindelige tre Bestyrelsesmedlemmer er jo kommet til Verden paa den Maade, at Ministeren har valgt Formanden og en til og Nationalbanken har valgt det tredje Medlem; og nu maa det vel være en Selvfølge, at Formanden skal være Medlem af Forretningsudvalget, men det interessante Spørgsmaal er, om Nationalbankens Repræsentant ogsaa er selvkrevet Medlem af Forretningsudvalget.

Jeg vil her gerne gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Trier, som førte Ordet paa Socialdemokratiets Vegne, med Hensyn til det Valg, der har fundet Sted af de Folk og Institutioner, som har faaet Bemyndigelse til direkte Valutahandel. Jeg

beklager for saa vidt, at den ærede Ordfører bragte den Kritik, der har været rejst, frem her i Salen, fordi det efter hele dette Emnes ejendommelige Karakter er vanskeligt at diskutere det offentligt; jeg erkender, at det skete fuldkommen refererende, men jeg tror alligevel, det havde været rigtigere at lade det ligge. En offentlig Drøftelse af disse Forhold er jo ikke mulig, men da vi nu har hørt nævnt de Rygter, der har været fremme om, at det Udvalg, Valutacentralens Bestyrelse har foretaget af Vekselererne, skulde være ganske vilkaarligt, tror jeg dog at burde sige, at denne Anke sikkert ikke er rigtig. Jeg tror, at Valutacentralens Bestyrelse ingenlunde har handlet i Blinde, men at den har haft et Grundlag for Udpegningen af Vekselerere, som den havde særdeles god Grund til at anse for fyldestgørende. Og dermed skal jeg lade dette Emne ligge, blot med den Tilføjelse, at jeg tror, det er rigtigt at lade de Mennesker, der har Ansvaret for denne Ordning, ogsaa have Afgørelsen. Jeg tror ikke, man skal forsøge at forflygtige Ansvaret. Det vil kun føre til, at den hele Ordning glider ud, at det, som er vundet — og deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, at der virkelig er vundet noget ved denne Ordning —, vil gaa tabt.

I øvrigt vil der, som allerede berørt, ske betydelige Ændringer i Lovforslaget ved de Ændringsforslag, der er fremsat. Medens Valutacentralens Bestyrelse efter den nugældende Lov kun har en Indstillingsret til Ministeriet, som derefter, hvis det vil have Indstillingerne fremmet, i alt væsentligt er henvist til at gaa Lovgivningsvejen, bliver Forholdet jo et andet, hvis dette Lovforslag gennemføres. Efter det oprindelige Forslag var der en Mulighed for en Importregulering — for saa vidt uden Begrænsning, men dette er jo ændret nu, efter at det radikale Parti har omskrevet Forslaget, saaledes at det nu kun gælder de saakaldte Luksusvarer. Og her forstaar jeg særdeles vel, hvilken Tilfredsstillelse det maatte være for det ærede Medlem Hr. N. Neergaard at fremhæve, hvorledes nu de nuværende Regeringspartier ser paa Luksus; naar man sammenligner dette med den Kritik, man saa ofte har hørt i sidste Samling af det tidligere Ministeriums Opfattelse af Begrebet Luksus, kan man egentlig kun finde Udtryk i den gamle, saa ofte citerede Vending: Ak, hvor forandret!

At det skal være Luksus, staar ganske vist ikke i Lovteksten; det er kun en For-